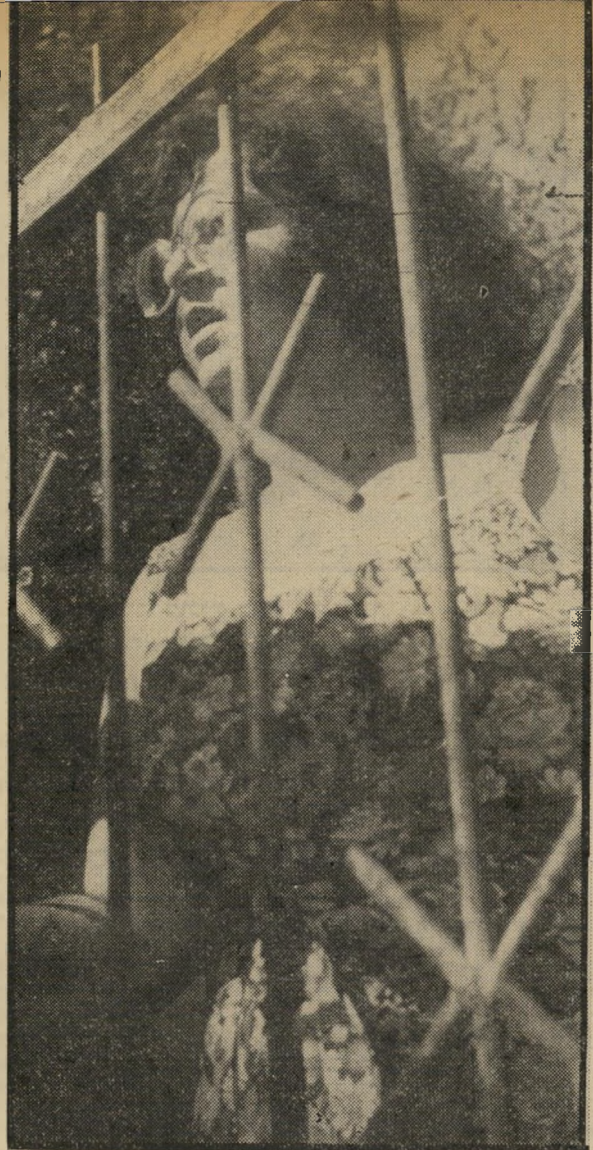

**דבורה (מימין) אשתו של
אחד מגדולי היהלומנים
בארץ, אברהם מוניץ
(משמאל) תובעת 152 אלף
ל"י דמי מזונות לחודש**

משוגע מי שמשלים

האשה נפלה להם קורבן, הוא הבטיח לה שפע רב והיים של מיליונרים, והוא מקיים זאת עם בחורות אחרות.

הפלגות ביאכטה"

אשר נשא אברהם את דבורה לאשה היא היתה כלה נאה וחיננית. את זניי חתו אותה, אם אכן נכון הדבר, אפשר להסייביר אולי גם בשינוי הרב שחל בדבורה מאז. היא שמנה לבלי הכר בכל חלקי גופה. שאריות יופייה כוסו בשכבות שומן והדיבר נותן את אותותיו גם בתווי פניה. למרות שדבורה היא רק בת 30, היא נראית מבוגרת יותר.

את הפיצוי על הקרע שחל ביניהם מצא אברהם, לטענת דבורה, בבילויים יקרים ומפורזים. לדבריה, נוהג אברהם במכונניות יקרות ומוציא עליהן כספים רבים. דבורה גם טוענת, כי אברהם מבלה ביאכטה, הי עומדת לרשותו במרינה בתל-אביב, וכי הוא יוצא בה הפלגות ששעשועים. היא מייחסת לו חברות במעדוני יוקרה שרבים, בילויים בבתי-קפה ומיסעדות יקרות, עם נשים אחרות שהוא מסייען ומביאן, ומכבזן עליהן כספים. הוא אף מחזיק דירה נוספת ונסתרת, שם נמצאת הפילגש.

דבורה מפרטת בתביעה רשימה של הוצאות שלהן הורגלה, המסתכמות ב-152 אלף לירות לחודש. סכום זה היא דורשת מבעלה.

השבוע הגיש אברהם מוניץ כתב-הגנה לבית-המישפט באמצעות פרקליטו, עורך-דין מנחם עירון. בכתב-ההגנה משיב אברהם על האשמות שהטיחה נגדו אשתו, והוא מספר את קורותיו עם דבורה. דבר רים אלה מעמידים את הפרשה כולה באור שונה לחלוטין. בראיון להעולם הזה פתח אברהם את סגור ליבו. הדברים שאמר מבוססים על כתב-ההגנה.

סיפור אברהם מוניץ: דבורה היא מיקרה נדיר של אשה הי מתאכזרת לילדיה. בהתחלה היא היתה בסדר, אבל מאז שירשה את הכסף מאביה, היא איבדה כל שליטה על עצמה. הכסף עלה לה כנראה לראש, והיא החלה לרצות עוד ועוד. היא היתה שומרת לעצמה את כל הכספים שנתתי לה להוצאות הבית. אני לא יודע מה היא עשתה איתם, אבל (המשך בעמוד 55)

את הילדים נגד האם ומחנכם למעשים רעים. נוכח התנהגות זו של אברהם, הי חיים במחיצתו אינם חיים. על סמך טענות אלה, מבקשת דבורה מבית-המישפט לאסור על בעלה להיכנס לביתם.

בכתב-התביעה נטען גם כי עיסקי היה לומים, שבהם שותף אברהם, מוערכים כיום בשווי של 50 מיליון לירות. דבורה מוניץ גם מייחסת לבעלה נכסים שונים נוספים, הכוללים מניות בחברות שונות, שותפות בבעלות על מיגרש, משרד גדול ומפואר ומישרד נוסף הנמצא בבנייה.

"כל הרכוש הרב הזה מקורו מהתובעת לדברי דבורה, החל אברהם להתייחס

שנה מאוחר יותר בבורסה הקטנה. כך דרך מולם באופן בלתי-צפוי.

בערך באותו זמן, ירשה דבורה סכום של כמה מאות אלפי לירות מאביה. ש' נפטר והיה בעל בתים בתל-אביב. כספים אלה השקיעו בני הזוג בויליה מהודרת, בת שיבעה חדרים, שרכשו בהרצליה-פינתח. הם עברו לגור בויליה יחד עם שלושת הילדים שנולדו להם, שהם כיום בני 11, 9 ו-7. רמת-הייהם השתפרה כך אופן ניכר והעסקים שיגשגו. אך יחד עם הכסף באו הצרות.

לדברי דבורה, החל אברהם להתייחס

הפקיד במזכירות בית-המישפט נדהם. במשך שנות עבודתו הרבות ראה כבר תביעות יוצאות-דופן, אך הי מיסמך שהונח לפניו עלה כימעט על כולן. הוא כלל דרישה לדמי-מזונות בסך 152 אלף לירות לחודש.

לפני חודש הגישה דבורה מוניץ תביעת דמי-מזונות נגד בעלה, היהלומן אברהם מוניץ. לבית-המישפט המחוזי בתל-אביב. בכתב-התביעה טענה, כי היא ושלד שת ילדיה, זכאים בהחלט לפחות לאותה רמת-חיים שמנהל הבעל, ולרמת-חיים עלי פי רכושם הרב. בהסתמך על כך, תבעה את סכום דמי-מזונות העצום, שהוא מן הגדולים שהוגשו אי פעם בארץ.

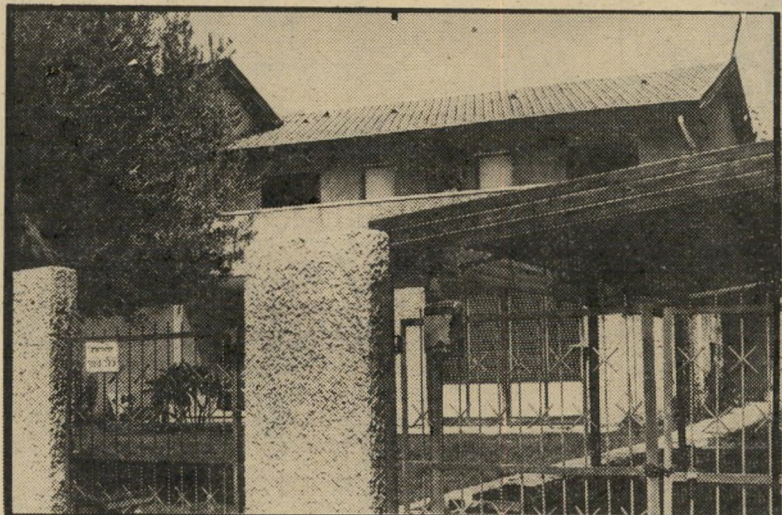
אברהם מוניץ (41) ידוע כאחד מהיח לומנים הגדולים בארץ. אחיו, ברציון מרניץ, ייסד בשנת 1973 את בורסת-היהלודים מים אתגר ברמת-גן, הידועה בשם הבורסה הקטנה, ואף כיהן כנשיא בורסה זו במשך כמה שנים. אברהם הצטרף אליו לעסקים. שני האחים התפרסמו בזכות הצלחותיהם בעיסקות היהלומים, והפכו לבעלי שם ומעמד בין בכירי היהלומנים בארץ.

בכתב-התביעה מטיחה דבורה מוניץ (30) האשמות כבדות נגד בעלה. היא טוענת, כי אברהם חדל להיות בעל בן ילדים, וכי הוא כרוך אחרי בילויים ושעשועים ואינו מפרנס את המישיפחה. דבורה גם מאשימה במפרש את אברהם בכך שהוא "מבלה עם נשים אחרות ומוציא עליהן את הונו ואת זמנו ומכבזו כספים ביד רחבה".

עם הכסף באו הצרות

בני הזוג נישאו לפני 12 שנים, אחר י שיצאו יחד במשך שנתיים. הם הכירו באופן מיקרי. אברהם היה אז פועל יהלומים פשוט, וכן גם אחיו בן ציון. אחרי החתונה, עברו דבורה ואברהם לגור בדירה בצפון תל-אביב, שנרכשה מכספי אביה של דבורה. הם לא היו עשירי רים, אך חיו ברמה נאותה והעתיד נראה ורוד. אולם נראה, כי דוקא הכסף היה להם למיכשול.

בשנת 1972 קיבלו האחים מוניץ ירושה מדוד שנפטר בקנדה. כל אחד מהם זכה בכמה אלפי דולרים. הם מכרו גם מיגרש של אביהם, שנפטר בהיותם עוד ילדים רכים, ואת הכספים המשותפים השקיעו

בית המדינה

הוויליה המהודרת, בת שיבעת החדרים, של מישיפחת מוניץ בהרצליה-פינתח. בכתב-התביעה מבקשת דבורה מבית-המישפט לאסור על בעלה להיכנס לבית. אברהם מתנגד לבקשה ודורש להישאר.

הוא שייך לה, נאמר בתביעה. אלה הם כספי ירושת אביה המנוח ז"ל. אברהם, ברוב חוכמתו, ניצל את תמימותה וטוב ליבה של אשתו, והשתלט על הכספים והרכוש, ובזכותם רכש את המניות בחברות האמורות ורכוש אחר, תוך שהוא מעלים ומסתיר ממנה.

"אברהם בא לנישואין בחוסר כל, ופרט לעריכת החתונה לא תרם מאומה. ברם, במשך שנות הנישואין הוציא מר דבורה את כל כספה, ודאג לרשום את הרכוש על שמו בתירוצים ובסיפורים, ש-

אליה בגסות, לקלל אותה, להעליבה ולהשפילה לעיני הילדים. אברהם גם אינו בוחל בשום ביטוי כנגד דבורה, טוען פרקליטה של דבורה, שהגיש בשמה את כתב-התביעה. והכל לנוכח הילדים. הוא הופך אותה להיות לו לשיפחה חרופה, משליט טרור בבית, סוגר בפניה את הטלוויזיה ומערכת הסטריאו, הורס ומחבל והוא הכל יכול.

"הילדים, שהינם מוכשרים ובעלי פורטנציה, הידרדרו באחרונה בלימודיהם ובהתנהגותם בעידודו של האב. הוא מסית